

DIRICZI TIBOR

LAODICEA

VALLÁSI ZÚRZAVAR AZ UTOLSÓ IDŐKBEN

ingyenes példány
pénzért nem árusítható

Kiadja: Diriczi Tibor
6917 Nagyér, Damjanich u. 49
berea14@freemail.hu

KÁOSZ A KERESZTÉNYSÉGBEN

Ma több tízezer keresztény közösséget tartanak számon a világon. Mindegyik a Bibliát tartja egyedüli alapjának. Mindegyik Jézus Krisztust tartja Urának.

Az igaz egyházat kereső embernek nagyon nehéz dolga van. Megy egyikből a másikba, keresi azt a gyülekezetet, amelyik teljesen a Bibliára épül. Aki olyat keres, ami neki a legszimpatikusabb, a számára legmegfelelőbb programokkal rendelkezik, annak sokkal könnyebb dolga van. Böven van miből választania.

Aztán ha mégse érzi jól magát, odébbállhat. Szívesen látják egy másik közösségben is, egészen addig, míg nem emeli fel szavát az olyan dolgok ellen, ami nem állja meg helyét az Ige szerint, vagy nem szól a bűnök ellen.

Aki viszont őszintén keres, annak nagyon nehéz dolga van. Lépten-nyomon szembetalálja magát azal a ténnyel, hogy a kezdetben olyan szépnek tűnő gyülekezetben egyre több bibliaellenes gyakorlattal, hittannal találkozik. Végül belefárad a keresgélésbe. Az igaz testvéri közösség utáni forró vágyát nem tudja csillapítani. Vagy beletörődik abba, hogy közössége nem áll teljesen az Ige alapján, vagy magányos lesz.

Lehetetlen volna minden egyház teológiáját, hitgyakorlatát megvizsgálni. Egy néhány, már régóta fennálló közösség példájával élve (amelyik mind a sajátját tartja az igazinak) szemléltetjük azt a vallási zűrzavart, ami ma az egész világon uralkodik.

MELYIK AZ IGAZI VALLÁS?

Aki gyülekezetet keres, elsődleges szempontnak azt tartja, hogy a Biblián alapuljon annak hittana és hitgyakorlata. De ez csak az őszinte keresőnek jelent problémát.

Annak, aki nem hasonlítja össze az Igével azt, amit ott hirdetnek, nincs különösebb problémája ezzel a kérdéssel. Egész egyszerűen elfogadja azt, amit hall. Nem úgy van, mint a béreabeliek, akik összevegytették Pál apostol szavát az írásokkal, és csak utána fogadták be azt (Csel. 17: 11).

Nagyon sok egyház mégis a Bibliára hivatkozik úgy, mint az ördög is Jézus megkísértésénél, hogy meg van írva. Arról már hallgat, hogy viszont az is meg van írva...

Aztán vannak pontok, amikor egyszerűen azt mondja, hogy ennek vagy annak az Igének a megértéséhez ismerni kell a görög szöveget, a történelmi és földrajzi háttérrel stb. Magyarul el kell végeznie hozzá egy teológiát. Ezzel egyszerűen kizárja azt a tö-

meget a Biblia tiszta megértéséből, akiknek erre nincs módjuk.

Példa erre az a hivatkozás, hogy az apostol csak a korinthusi nőknek írta elő a fejbefedést (1. Kor. 11.) mivel Korinthus nagyon bűnös város volt és sok volt benne a prostituált, és ezzel lehetett megkülönböztetni a keresztényeket tőlük.

A középkorban a legtöbb keresztény azt se tudta, hol van az a Korinthus, nem hogy történelmét ismer-te volna.

Van olyan közösség, amelyik a következő magya-rázatot adja az örök kárhozattal kapcsolatosan: „Né-hány igeversből (Márk 3: 29; Máté 25: 46; Júdás 1: 13; Márk 9: 43-44) tévesen arra lehetne következtetni, hogy van örök kárhozat, pedig nincs.” Ennyi a ma-gyarázat. Igaz, hogy ez van megírva, de ezt nem így kell érteni. És a gyülekezet legtöbb tagjának elég is ennyi magyarázat.

De hát lehet, hogy az előző két példa csak kisebb jelentőségű. A lényegre kell figyelni! Például a szombat, amit egyértelműen ír az Ige, hogy azt kell megtartani! Ez bizonyítja, hogy melyik az igazi val-lás! Csak azt az igeverset ne elemezzük, hogy sem-miképpen ne esküdjetek, és azt, hogy szeressétek a ti ellenségeiteket. Hiszen az egyház minden tagja (aki-re ez esett) felesküdt arra, hogy felettesének min-denben engedelmes lesz, beleértve azt, hogy ellensé-gét elpusztítja.

Igaz, hogy ez teljesen összeegyeztethetetlen azzal, ami az újszövetség szelleme, de hát az egyház ezt nem tiltja, nem ellenzi; egyébként is szinte minden közösség ezt tette.

Mihelyt a fegyverfogás megtagadásáért nem kellett már börtönbüntetést elszenvedni, hanem lelkiismereti okokra hivatkozva lehetett alternatív szolgálatot vállalni, mindjárt jelzett sokaknak a „lelkiismerete”, hogy a fegyveres szolgálat nem bibliai.

„Elmenvén, tegyetek tanítványokká minden népeket” – ez csak az apostolokra vonatkozott – állítja az egyik gyülekezet. A másik dolog meg csak a rómaiakra, a filippiekre, vagy éppen akinek írta az apostol. Nem ránk, mert mi azt éppen nem tesszük.

„De nálunk a fejbefedés még megmaradt a gyakorlatban, mert ezt tanította az apostol, és ezt szó szerint kell értelmezni. A lábmosás? Igaz, hogy azt Jézus mondta, de azt nem szó szerint kell értelmezni, hanem átvitt értelemben. Hogy az egyiket miért így és a másikat miért úgy? Azt nem tudjuk. Így tanultuk és ebben maradunk meg.”

„Hát nyelveken tudtok-e szólni, és ördögöket űztök-e?”

„Az csak akkor volt, mert..., igazából nem tudjuk, de nem ez a lényeg.”

„Dehogy nem! Aki nem szól nyelveken, abban nincs a Szent Lélek, egyértelműen mondja az Ige,

hogy akik Őbenne hisznek, azokat ilyen jelek követik.” (Márk 16: 17).

Sorolhatnánk oldalakon keresztül az ellentmondásos példákat. De most fontosabb számunkra az, hogy miért alakult ki ez a káosz a kereszténységben.

Ha a közlekedésben mindenki ennyire sajátosan értelmezné a szabályokat, nem lenne ép autó az országban.

Ebből a káoszból csak éppen a lényeg maradt ki. Hogy mi az, és miért, arra keressük a választ.

AMI HIÁNYZIK BELŐLÜK

Jézus Krisztus így szólt az Atyához: „Hálákat adok néked, Atyám, mennynek és földnek Ura, hogy elrejtetted ezeket a bölcsek és az értelmesek előtt, és a kisdedeknek megjelentetted.” (Máté 11:25)

Úgy tűnik, ez a kijelentés nem támasztja alá azt, hogy teológiai ismeret szükséges ahhoz, hogy valaki megértse az Igét.

Akkor mindjárt felmerül a kérdés, hogy nem szükséges a bibliai ismeret? Erre is választ keresünk.

Jézus azt mondta a zsidóknak: „Tudakozzátok az írásokat, mert azt hiszitek, hogy azokban van a ti örök életetek; és ezek azok, a melyek bizonyosságot tesznek rólam.” (János 5:39)

Sok vallási felekezet itt csúszik el. Tudakozza az Írásokat, keresi azokban az örök életet, és nem veszi észre, hogy azok Jézus Krisztusról tesznek bizonyosságot, Óróla szólnak.

A Biblia ismerete Jézus Krisztus ismerete nélkül holt tudomány. Erkölcsi útmutatásokat ad és sok alapigazságot tartalmaz a gyakorlati élethez, mint a népi bölcsesség, de új életet nem eredményez. A Biblia önmagában nem szül újjá senkit.

Aki Krisztus ismerete nélkül olvassa és használja a Bibliát, az abból be tudja bizonyítani saját teológiáját. Alá tudja támasztani tévtanításait is, egész vallási rendszert állít fel belőle. Csak éppen a lényeg hiányzik: az Úr Jézus.

Ezért van ma ekkora káosz a kereszténységben. Ezért is van ennyi felekezet, mert Krisztus nélkül, csupán emberileg értelmezni a Bibliát nem eredményez mást, mint egy új ideológiát, melyet teológiának neveznek.

Manapság átlagosan minden nap keletkezik egy új keresztény közösség. Nem azért, mert az Evangélium új területen érint meg és ébreszt fel embereket, hanem azért, mert a hitvallásban megkülönböznek és szétszakadnak a gyülekezetek.

Ezért van ma leodiceai állapot a kereszténységben. Krisztus az ajtón kívülre került (Jel. 3: 20). Helyette a teológia, az érzelmeket felfokozó dicséretetek, mindenféle emberileg szervezett programok és ün-

nepek vannak bent. Nem a kereszt tudománya, mert az nehéz. Az önmegtagadással, szenvedéssel jár együtt.

Ha Krisztus lenne bent a gyülekezetben, akkor üldöznék a gyülekezetet. Azért, mert az igazságot soha nem szenvedte el a hazugság, Jézust mindig üldözték, amíg a földön járt. Ha Őt üldözték, akkor az Övéit is üldözik (János 15: 18-21).

Nem azért van ekkora vallásszabadság ma, és nem azért gyűlnek össze a keresztény gyülekezetek háborgatás nélkül, mert a világ megváltozott és ma már toleránsabbak, támogatják a nemeset és a jót. Azért nem háborgatja a mai kereszténységet a világ, mert már a világ is bent van az egyházban és a világ fejedelme a Sátán nem harcol a saját fiai ellen

Ha valaki az élő Krisztust hirdeti, Aki mindig megfeddette a bűnt, annak ma is háborúságban van része, leginkább saját egyházán belül.

LAODICEA

A Jelenések könyvének 2. és 3. részében Jézus Krisztus hét kisázsiai gyülekezethez üzen. Ha valaki megfigyeli az egyháztörténelmi korszakokat, felismerheti bennük az egymás után következő időszakokat, elkezdve az apostoli időktől egészen napjainkig.

Az utolsó gyülekezet a laodiceai. Ebben a gyülekezetben semmi jót nem talált az Úr, amiért megdicsérhette volna, mint a korábbiakat. Erről a gyülekezetéről jegyzi meg csupán, hogy elveti azt.

A laodiceai gyülekezet első és legszembetűnőbb ismérve a langyosság. Sem hideg nem vagy, sem meleg!

A langyos víz vagy úgy jön létre, hogy a forró és a hideg keveredik, vagy pedig úgy, hogy a forró kihűl.

Mindkét példa érvényes az utolsó idők gyülekezetére.

Az isteni rend alapja az ítélet, mely különválasztja a jót és a gonoszt. Különválasztja a tisztát és a tisztátalant, a sötétséget és a világosságot. A Sátán pedig ezt összekeveri.

Összekeveri a gyülekezetben az istentiszteletet és a szórakozást. A dicséretekben lehet Isten nevét dicsérni és közben belekeverni abszolút ördögi elemeket is, mint pl. a rock. Lehet hangzatos Igét hirdetni, de bele lehet keverni néha egy-egy jó viccet is.

Megfér együtt a bűnös és az igaz is. Nincs már gyülekezeti fegyelem, hanem a kegyelem palástja alatt maradhatnak azok is, akik bűnökben élnek, és vehetik szabadon az Úrvacsorát. Éppen ezért nincs szentség, elkülönülés. „Elvégre mindnyájan bűnösök vagyunk” címen nagy a tolerancia, mintha nem is létezne hit általi megigazulás és megtérés.

Összekeveri a keresztények életében a bűnt és az igazságos cselekedetet. Lehet adakozni és jót tenni, de közben lehet adót is csalni, hamis nyilatkozatokat tenni, ha a szükség úgy kívánja. Összekeveri a hívők céljait is: lehet kétféle célért is küzdeni. Lehet anyagi javak után is hajtani, meg persze lehet másokkal is jót tenni. Legalább karácsonykor segíteni a rászorulóknak.

Lehet a Bibliát is olvasni és imádkozni is, de azért helye van a szórakozásnak is. Először csak keresztény filmek – amikből persze a romantika nem hiányozhat – utána pedig jöhet a többi.

Összekeveri a hitet és a hitetlenséget. Lehet hinni abban, hogy a mindennapi megélhetés az Úrtól van, de közben ki kell biztosítani az embernek az életét anyagi tartalékokkal.

Csakhogy ebből az összekeveredésből maga Jézus Krisztus marad ki. Kimarad még akkor is, ha az ige hirdetésekben Róla beszélnek, ha a dicséretekben az Ő nevét emlegetik.

Ezért mondja, hogy az ajtón kívül áll és zörget. Neki már nincs helye bent a gyülekezetben. Ő soha nem tud közösséget vállalni a bűnnel, a világgal. Őbenne soha nem keveredik a sötétség és a világosság.

Vagy legyetek jó fák, és teremjetek jó gyümölcsöt, vagy legyetek romlott fák, és teremjetek romlott

gyümölcsöt; mert gyümölcséről ismerik meg a fát.
(Máté 12:33)

A laodiceai állapotban Krisztus már csak névleg van bent. Ez már egyáltalán nem az Ő gyülekezete, hanem a legkeményebb ítélet sújtja: Kivetlek az én számból.

Amikor János, a Jelenések írója meglátta Őt, szájából egy kétélű éles kardot látott kijönni. Ez az élő Ige, mely vág és különválasztja a világosságot a sötétségtől, a tisztát a tisztátalantól. Ott, ahol nincs helye már ennek az élő Igének, ott nincs helye Krisztusnak sem. Ezért veti ki ezt az egyházat a szájából, mely ezt a fegyvert már nem szenvedheti el. Olyan prédikáció kell, ami nem vág. Olyan, ami alatt mindenki jól érzi magát, vagy nyugodtan lehet szunyókálni. Amely csak a kegyelemről, a szeretetről és csak a pozitív dolgokról szól, de nem beszél a bűnről, nem szól a keresztről és az önmegtagadásról.

A szoros kaput, keskeny utat csupán teológiai ismeretekre vagy hagyományokra korlátozza le, de nem azt hirdeti, hogy Jézusról nem csak beszélni kell, hanem önmagát megtagadva felvenni a keresztet és úgy követni Őt.

Persze, mert akkor fény derülne a sötétségre, hogy mennyire megosztottak a szívek, hogy két úrnak próbálnak meg szolgálni. Ezért inkább nem kell ez az Ige; ezzel együtt pedig maga Jézus Krisztus sem.

Ez a megosztott élet okozza a lelki vakságot. Ettől lesz az Evangélium leplezett azoknak, akik elvesznek, mert a világnak istene megvakította elméjüket, hogy ne lássák a Krisztus dicsőséges evangéliumának világosságát (2. Kor. 4: 3,4).

Ezért szűnik meg a tisztánlátás és a legnehezebben áttörhető falba ütközik az igaz Evangélium, az önigazultságba: „Mivel ezt mondom: Gazdag vagyok, és meggazdagodtam és semmire nincs szükségem; és nem tudod, hogy te vagy a nyomorult és a nyavalyás és szegény és vak és mezítelen.”

Hogy lehet megközelíteni egy ilyen gyülekezetet, aki már kivetette az élő Igét és teljesen normálisnak tartja azt, amiben van? Mi abban a rossz, amit csinálunk? Hiszen járunk a gyülekezetben, hallgatjuk az igehirdetést, éneklünk, dicsőítjük az Istent. Jótékonyági megmozdulásokat szervezünk. Vannak megtérések, házasságkötések, társadalmi munkák. Azt leszámítva, hogy gyarlók vagyunk, nálunk minden rendben van! Élő gyülekezet vagyunk!

Amíg a nyugati világban a keresztények dobszó mellett koncerteznek keresztény dicsőítés égisze alatt, addig hívő társaik Ázsiában és Afrikában börtönben várják sorsukat.

Amíg a keresztények kényelmes imaházakban gyűlnek össze, addig sok hajlék nélkül maradt embertársunk fázik és éheznek.

Amíg az apostolok veszedelemben, nyomorúságban, hidegben és éhezésben vitték az örömeiket az embereknek, addig a laodiceai kereszténység odafigyel arra, hogy minél komfortosabban éljen, úgy a gyülekezetben mint otthonában.

Amíg évszázadokkal korábban a hívőknek mindenüket elrabolták, addig a mai kereszténység nagy pénzekkel gazdálkodik és biztonsági tartalékokat képez.

Nem tudod, hogy te vagy a nyomorult és a nyavalyás és szegény és vak és mezítelen. Te, aki Krisztust hirdeted, olyan távol állsz attól, hogy hozzá hasonló önfeláldozó életet éljél. Mert azt gondolod, hogy azzal dicsőíted az Istent, hogy énekelsz Neki vagy részt veszel a dicsőítésen. És már régen nem tudod, hogy azzal dicsőítenéd őt, ha Őbenne maradnál és sok gyümölcsöt teremnél (János 15: 8). A Mester is abban dicsőítette mag az Atyát, hogy elvégezte azt, amit rábízott (János 17: 4).

Nyomorult és nyavalyás vagy, mert Krisztus nélkül élsz, és a sok elfoglaltságod miatt ezt észre se veszed. Ha nincs egy állandó, élő imakapcsolatod Ővele, akkor nem is tudod, hogy Ő hiányzik az életedből. Ezt pótolod mindenféle vallási gyakorlattal, de ezek nem elégítenek ki.

Úgy érzed, hogy gazdag vagy, pedig Őnélküle szegényen élsz. Ha Ő lenne a te gazdagságod, akkor nem vágnál és nem hajtanál földi értékek után. Ak-

kor nem azt gondolnád, hogy csak így lehet megélni manapság, hanem átadnád neki az életedet, Aki gondot viselne mindennapi kenyeredről; téged pedig ez a bőség, amit Őbenne találnál meg, arra indítana, hogy másoknak is adjál belőle.

A földi gazdagság olyan, hogy minél többet oszt el belőle az ember, annál kevesebb marad neki. A Krisztusban való gazdagság pedig olyan, hogy minél többet oszt belőle az ember másoknak, annál több lesz belőle neki is.

Ha a mai kereszténység mennyei kincseket gyűjtene, gazdag lenne.

Találónan fogalmaz egy lexikon a laodiceai állapotokról: „A hívők dicsekvésének alapja saját teljesítményük. A szép épületek, nagyszerű berendezések, tüneményes zene és énekkarok, nagy bevételek, befolyásos egyháztagok. Ezek jellemezték a korabeli Laodicea gyülekezetét és jellemzik a ma élő hívőket is.”

Érdemes összehasonlítani a smirnai gyülekezet-hez írt üzenettel. Neki azt üzeni az Úr: „Tudom a te dolgaidat és nyomorúságodat és szegénységedet (de gazdag vagy)” ... Ez a korszak a legkeményebb keresztényüldözés korszaka volt. Imaházaikat lerombolták, vagyonukat elkobozták, nincstelenek és hontalanok lettek, és mégis azt mondja róluk az Úr, hogy gazdagok. A laodiceai gyülekezet pedig mind-

ezekkel bővülködik, róla mégis azt mondja: nyomorult, szegény!

Nem tudod, hogy vak vagy. Hogy lehetséges ez? Hát aki nem lát, csak tudja talán, hogy nem lát.

Igen, te látsz testi szemeiddel, de nem a lelkiekkel. Azért látod meg a kézzelfogható dolgokat, azért vonzóak azok számodra és azért áldozol értük olyan sokat. Ha lelki látásod is lenne, akkor a lelki dolgokért áldoznál, mert azok lennének számodra értékesek. Ezért fontosabb számodra az, hogy milyen ruháid vannak, hogy milyen autód van, mint az, hogy mi lesz az elveszett emberiséggel. Nem látod a lelküket, mert vak vagy. Ezért nem is aggaszt a sorsuk. Csak azt látod, amit kézzel meg tudsz fogni, ezért az az értékes számodra.

Mivel testi látásod van, a testi embereknek készült reklámok megfognak téged. De mivel lelki látásod nincs, az elveszett emberek sorsa nem foglalkoztat.

Nem tudod, hogy mezítelen vagy.

Akin ruha van, annak nem látszik mezítelenségének rútsága. Akin Krisztus fehér ruhája van, annak ez a ruha elfedezte minden bűnét, minden hamisságát. Azon az emberek nem a hamisságot látják, hanem Krisztus igazságát, mert ő Krisztust öltözte fel. Így ábrázolódik ki az Övéiben, így válik látható Ő maga öbennük.

De a laodiceai keresztények nem Krisztust öltözik fel, mert nem akarnak átmenni a halálon, nem akarnak Mesterük sorsán osztozni. Ők jól akarnak élni, kedvük szerint berendezkedni. Ezért nincs fehér ruhájuk, hanem mezítelenségük rútsága látszik. Az emberek nem Krisztus életét látják rajtuk, hanem azt mondják, hogy ezek is olyanok mint a világ, csak egy kicsit erkölcsösebbek.

Kilátszik a régi élet, az ó ember, minden önzésével, harácsolásával, nagyravágyásával együtt. Ezt nem takarja be a vasárnapi ruha, a szép beszéd. Ezek alól mindig kilátszik a rútság, csak éppen annak viselője nem veszi észre, mert nem néz a tükörbe.

VAN KIÚT

Bár ez az állapot a legnyomorultabb, mégis van lehetőség, mégis van kiút. A kiút ugyanaz, ami volt az elmúlt évezredekben: Jézus Krisztus.

Bár nagyon súlyos az elmarasztalás, de ott van az Ő szeretete: „Akiket én szeretek, megfeddem és megfenyítem.” Járható utat ad a megtérésre, Ő maga adja a megoldást, Tőle kell kérnünk.

Ehhez egy dolog feltétlenül szükséges: akarnunk kell, mégpedig őszintén és azzal az elhatározással, hogy meg is tesszük, amit Ő mutat, feltétlenül attól, hogy nekünk tetszik az, vagy nem.

Végy tőlem tűzben megpróbált aranyat, hogy gazdag légy.

„Hogy a ti kipróbált hitetek, a mi sokkal becse-
sebb a veszendő, de tűz által kipróbált aranynál, di-
cséretre, tisztességre és dicsőségre méltónak talál-
tassék a Jézus Krisztus megjelenésekor; (1 Péter 1:7).

A hitet az arannyal hasonlítja össze. A Biblia taní-
tása szerint az igaz gazdagság a múlhatatlan, meny-
nyei kincs, melyet az ember csak hit által szerezhethet
meg. Azt jelenti ez, hogy csak az küzd érte, csak an-
nak érték, aki valóban hisz. Annak nem a mulandók,
hanem azok az értékek, amik láthatatlanok (2. Kor, 4:
18).

Mivel a laodiceai állapotnak egyik oka éppen a
hitetlenségből adódó hamis értékrend, ebből kell
leghamarabb megtérni. A hit Isten ajándéka, melyért
tusakodni kell az embernek (Júdás 3). Amíg az em-
ber nem jut élő hitre, nem ismeri fel, hogy milyen
keresztény életet eddig élt, az inkább csak szájvallo-
más volt, addig nem juthat tovább egy lépést sem.

Nem ok nélkül tette fel a kérdést a mi időnkre
vonatkoztatva az Úr Jézus: „Mindazáltal az ember-
nek Fia mikor eljő, avagy talál-é hitet e földön?”

Az élő hit teszi helyre az emberben a dolgokat,
sok időt és fáradozást szabadít fel az emberben a
mulandók keresésétől és azoktól, amik elzárják az
élő forrást.

Azt tudnia kell, hogy ha élő hitet kér, akkor egyúttal hitpróbát is kér magának, mert a hit csak próbában erősödik.

... és fehér ruhákat, hogy öltözeted legyen, és ne láttassék ki a te mezítelenségednek rútsága.

A fehér ruha a szentek igazságos cselekedete (Jelenések 19: 8). Amíg nincs élő hit, addig nincsenek igazságos cselekedetek. Egyrészt azért, mert ezek csak a hittel élők számára értékesek; másrészt pedig azért, mert - különösen az utolsó időkben - a mulandók eléréséhez nagyon sok hamis, nem tiszta út vezet. Ez odáig megy, hogy azt mondja még sok keresztény is, hogy manapság nem lehet megélni teljesen tisztességes úton.

Krisztus útja nem a verseny szellemisége, hanem a veszítés. Aki veszít, az nyer. Hogy lehet ezt megélni a mai gazdasági világban? Csak hit által.

Az embernek el kell engednie az eddigi értékeit, hogy hit által nyerjen sokkal értékesebbeket.

A hit általi megigazulás csak úgy lehetséges, ha az ember saját magát, akaratát, eddigi életét a halálba adja. Ha ez nem történik meg, nincs új élet, nincs átformálódás, nincs újjászületés. Akkor Krisztus fehér ruhája nem takarja el a régi életet, hanem kilát- szik annak rútsága.

... és szemgyógyító írral kend meg a te szemeidet, hogy láss.

A tisztánlátás kezdete nem a Biblia kijelentéseinek tisztánlátása, hanem az igaz önismeret. Amíg az ember nem jut igaz önismeretre, saját nyomorult állapotának megismerésére, addig az mintegy vakság, mint egy hályog eltakarja előtte az igazi bibliaértelmezést.

Sokan félreértik ezt az Igét, és teológiát tanulnak, ahelyett, hogy kérnék az Urat, aki valódi önismeret által eljuttathatja őket arra, hogy meglátva nyomorult állapotukat igaz megtérésre jussanak. Ekkor lesznek kisgyermekek, akiknek megjelenti Isten azt, amit elrejt a bölcsek és értelmesek elől.

Egyedül ők ismerhetik fel Jézus Krisztust a Bibliában, akit a mai értelmes, teológiai ismeretekkel rendelkező kereszténység nem ismer fel, hanem sajátos értelmezésük miatt soha nem látott káosz keletkezett az egész kereszténységben.

**„A KI GYŐZ, MEGADOM ANNAK, HOGY AZ ÉN
KIRÁLYISZÉKEMBE ÚLJON VELEM, A MINT ÉN IS
GYŐZTEM ÉS ÜLTEM AZ ÉN ATYÁMMAL AZ Ő KI-
RÁLYISZÉKÉBEN.**

**A KINEK VAN FÜLE, HALLJA, MIT MOND A LÉLEK
A GYÜLEKEZETEKNEK.”**